

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr. 1/J/2016

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

Hotărârea nr.22J

Ședința publică din 31 octombrie 2016

Președinte Judecător .....

Judecător .....

Judecător .....

Judecător .....

Judecător .....

Judecător .....

Judecător .....

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtei X, judecător în cadrul Curții de Apel ....., pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Dezbaterile asupra excepțiilor invocate de pârâtă prin întâmpinare au avut loc în ședința de judecată din 24.10.2016, când Secția, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 31.10.2016, dată la care a hotărât următoarele:

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

Deliberând asupra cauzei de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară sub nr.1/J/2016, Inspecția Judiciară a solicitat ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtei X - judecător în cadrul Curții de Apel ..... cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii se reține, în esență, că doamna judecător X a intervenit/interferat în soluționarea contestației în anulare înregistrată sub dosar nr.3302/2/2015, în condițiile în care dispozițiile Codului de procedură penală nu permiteau o asemenea manifestare.

Astfel, la data 04.08.2015 ora 10,00 doamna judecător X a depus la dosarul nr.3302/2/2015: sesizarea depusă la 03.08.2015 la Consiliul Superior al Magistraturii adresată Inspectorului șef privind efectuarea de verificări cu privire la domnul judecătorul A1 prin care a susținut că acesta a încălcat în mod grav dispozițiile privind repartizarea aleatorie a dosarului având ca obiect contestația în anulare, sesizarea adresată la 04.08.2015 Colegiului de conducere al Curții de Apel ..... prin care aducea la cunoștință aceleași aspecte legate tot de repartizarea aleatorie săvârșite de domnul judecător A1, fără a aștepta un răspuns oficial emis de acestea în urma verificării aspectelor semnalate.

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La data de 17.08.2015, doamna judecător X a formulat cerere de abținere, cu privire la soluționarea cererii de recuzare a judecătorului A1, președintele completului S1 Complet de vacanță Apel continuitate în dosarul cu nr.3302/2/2015, justificat-o prin faptul că:

La data de 03.08.2015 a formulat sesizare împotriva judecătorului A1 la Inspekția Judiciară, prin care a solicitat să se efectueze cercetări cu privire la încălcarea de către acesta în mod grav a dispozițiilor referitoare la distribuirea aleatorie a dosarului cu nr.3302/2/2015.

La data de 4.08.2015 a sesizat Colegiul de conducere al Curții de Apel ....., cerere înregistrată sub nr.1/10953/C invocând reaua credință a judecătorului A1 în soluționarea cererii de preschimbare a termenului de judecată din data de 02.09.2015 la 23.07.2015, cu privire la contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție împotriva deciziei penale nr.733/20.05.2015 pronunțată de Curtea de Apel ..... – Secția I penală, în dosarul cu nr.22674/3/2014.

În dosarul cu nr.3302/2/2015, prin avocat A2 a formulat note scrise cu privire la existența cazului de incompatibilitate prevăzut de art.426 lit.d teza a II a Cod procedură penală, invocat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pe motiv că nu a fost imparțială. Atașat acestei declarații de abținere a depus sesizarea adresată Inspekției Judiciare, sesizarea adresată Colegiului de conducere al Curții de Apel ..... și atenționarea adresată domnului judecător A1.

Se mai arată că elementele de fapt enumerate mai sus, inclusiv prezența doamnei judecător în sala de ședință la data de 17.08.2015, în condițiile în care figura printre judecătorii care puteau participa la soluționarea incidentelor

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

procedurale, constituie manifestări care se analizează ca veritabile activități de participare la soluționarea cauzei penale având ca obiect contestație în anulare, însă nu de pe poziția de magistrat, de care se dezinvestise odată cu soluționarea apelului penal în dosarul suspus acestei căi de atac.

În concluzie, se susține că atitudinea asumată de doamna judecător, alături de domnul avocat A2, generează unui observator obiectiv o percepție legitimă a calității sale de posibil "coapărător" al intimatei inculpate A3.

Prin urmare, se concluzionează că situația de fapt descrisă se circumscrie abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004.

Referitor la abaterea prevăzută de art. 99 lit. l) din Legea nr. 303/2004, Inspekția Judiciară a reținut că faptul că la data de 06.08.2015 doamna judecător X a depus la dosarul cu nr. 3302/2/2015 o „atenționare”, cerându-i pe această cale domnului judecător A1 să se abțină de la judecarea contestației în anulare, întrucât la începutul lunii iulie a afirmat în biroul M55, unde își desfășoară amândoi activitatea că va admite contestația în anulare privind decizia de achitare a inculpatei A3, deoarece sunt aplicabile dispozițiile art.6 din CEDO; a mai invocat și admiterea unei cereri de abținere și i-a imputat judecătorului sus-menționat și atitudinea necolegială, considerând afirmația acestuia referitoare la admiterea cererii de recuzare formulată de către procurorul A4 în dosarul cu nr.4847/2/2013, ca fiind un gest de răzbunare, ca de altfel și afirmația de admitere a contestației în anulare.

Se susține faptul că elementul material al abaterii disciplinare este reprezentat de intervenția doamnei judecător în activitatea profesională a altui coleg și imixtiunea în modalitatea de conducere a dezbaterilor într-un dosar în care nu avea nicio calitate să efectueze acte de procedură sau să depună orice fel

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

de înregistrări.

Inspekția Judiciară apreciază că faptele doamnei judecător întrunesc elementele constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În drept, Inspekția Judiciară își întemeiază prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art. 44 – 47 din Legea nr. 317/2004, republicată și modificată.

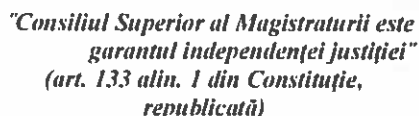
În dovedirea acțiunii, Inspekția Judiciară a arătat că pe parcursul cercetării disciplinare, a fost administrată proba cu înregistrări și testimonială.

Pârâta a depus la dosar întâmpinare prin care a invocat excepția nulității absolute a rezoluției de exercitare a acțiunii disciplinare sub mai multe aspecte:

1. sesizarea Inspekției Judiciare nu este semnată, legea prevăzând expres în această situație soluția clasării; astfel, pretinsele sesizări sunt reprezentate de două mesaje de e-mail din 18.08.2015 de la orele 9.19 și 13.20 provenind de la adresa de e-mail ..... și nu conțin nici semnătură olografă, nici semnătură electronică. Prin urmare, inspectorul-șef avea obligația, conform art.10 alin.(3) din Regulamentul privind lucrările de inspekție, să claseze sesizarea nesemnată, iar nu să o repartizeze Direcției de inspekție judiciară pentru judecători.

2. începerea verificărilor disciplinare pe baza unei sesizări nesemnate este vădit discriminatorie, în raport cu practica Inspekției Judiciare, care numai în anul 2015 a clasat pentru acest motiv 821 de sesizări; mai mult, în practică, uneori, Inspekția Judiciară, constatând că sesizarea este nesemnată (chiar dacă petiționarul indică numele și domiciliul și este cunoscut de Inspekția Judiciară dintr-o cauză anterioară) o clasează, apoi se sesizează din oficiu.

3. repartizarea lucrării disciplinare s-a făcut de un inspector judiciar cu uzurpare de putere, substituindu-se șefului Direcției de inspekție pentru

5.rezoluția de exercitare a acțiunii disciplinare este rezultatul unei poziții abuzive a Inspecției Judiciare deoarece inspectorul judiciar a tergiversat nepermis procedura disciplinară, ceea ce a determinat ca ulterior aceasta să se caracterizeze prin celeritate maximă, afectând dreptul la apărare și calitatea procedurii, probe esențiale în apărare nu au fost administrate, sub pretextul că nu au fost solicitate în termen, deși un astfel de termen nu există, iar nevoia noilor probe rezulta exclusiv din cele administrate, inspectorul judiciar a urmărit

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

umilirea personală a judecătorului, întreaga acțiune disciplinară are caracter abuziv, urmărind hăituirea unui judecător pentru simplul fapt că a dorit să își apere drepturile în fața unei acuzații nedrepte de lipsă de imparțialitate, că a dorit să facă acest lucru într-o procedură echitabilă și că a angajat pentru aceasta un avocat, tocmai pentru a nu uza personal de calitatea sa de judecător funcționând chiar la instanța unde formulase o cerere personală.

În subsidiar, solicită respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată întrucât: după mediatizarea pe larg a contestației în anulare formulate de DNA împotriva deciziei definitive de apel de achitare a inculpatei A3 pe motivul pretensei lipse de imparțialitate, pârâta a angajat un avocat pentru apărarea dreptului său subiectiv la carieră profesională; în cadrul contestației în anulare pârâta nu a acționat sub nicio formă în calitate de judecător, ci de persoană fizică titulară a unui drept subiectiv convențional propriu și pentru apărarea acestuia, formulând o cerere de a fi ascultată exclusiv pe chestiunea pretensei sale incompatibilități; pârâta a formulat o cerere proprie în dosar ca persoană fizică în apărarea unui drept subiectiv convențional propriu, având interesul ca această cerere să fie judecată de un judecător imparțial, urmărind interesul intimatei inculpate din dosar; la ședința din 17.08.2015 pârâta nu a participat sub nicio formă în calitate de judecător, ci de persoană fizică titulară a unui drept subiectiv convențional propriu care formulase o cerere de apărare a acestui drept, nu a luat niciodată cuvântul, a stat pe locurile rezervate publicului, apărătorul ales s-a limitat la a expune exclusiv problema admisibilității cererii pârâtei a de fi ascultată strict pe chestiunea pretensei sale lipse de imparțialitate: în ședința de judecată singurul care a luat cuvântul a fost avocatul ales care a pledat strict pe chestiunea admisibilității cererii de ascultare privind pretinsa lipsă de

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

impărtialitate; formularea, motivarea și probarea cererii de abținere, care a și fost admisă, reprezintă respectarea unei îndatoriri legale pentru un judecător, iar nu abatere disciplinară; la data când pârâta l-a angajat ca apărător ales pe avocatul care a asistat-o în cererea de a fi ascultată în procesul penal, acest avocat nu avea calitatea de apărător ales al doamnei A3; la aceeași dată avocatul ales al pârâtei nu făcuse două donații doamnei A3 și nu îi plătise cheltuielile de judecată ulterioare achitării.

La data de 12.04.2016 Inspekția Judiciară a depus la dosar răspuns la întâmpinare prin care a solicitat respingerea excepțiilor invocate, reinterând susținerile din cuprinsul acțiunii disciplinare.

La data de 13 aprilie 2016 Asociația Magistraților din România a formulat o cerere pe care a calificat-o ca fiind cerere de intervenție în interes propriu și în interesul pârâtei X, prin care a solicitat, în temeiul disp.art.64 alin.2 din Codul de procedură civilă, admiterea acestora.

De asemenea, a solicitat respingerea acțiunii disciplinare exercitate împotriva doamnei judecător X.

În motivarea cererii se arată că Asociația Magistraților din România are interes să sprijine apărările susținute de doamna judecător X, așa cum rezultă din dispozițiile prevăzute de art.5 și 6 pct.2 și 4 din Statutul asociației.

Se arată că, prin raportare la dispozițiile prevăzute de art.1 și 2 alin.3 din Legea nr.303/2004, precum și la dispozițiile prevăzute de art.124 alin.3 din Constituția României, AMR justifică un interes legitim, pretinzând respectarea dispozițiilor legale enunțate ca o condiție primordială pentru garantarea independenței justiției și respectarea statutului magistratului, în situația de față, a pârâtei.

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Astfel, AMR solicită respectarea unuia dintre cele mai importante principii care dă valoare statului de drept, anume independența magistratului.

Pe fondul cauzei, se solicită respingerea acțiunii disciplinare exercitate de Inspecția Judiciară, ca neîntemeiată, având în vedere că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru ca fapta să constituie abaterile disciplinare prevăzute de art.99 lit.a și l din Legea nr.303/2004.

Se mai arată că exercitarea de către o persoană care are calitatea de judecător, în afara funcției, a dreptului procedural de apărare, a dreptului substanțial la carieră profesională, drepturi consacrate european convențional și jurisprudențial, cu întemeierea expresă pe normele europene convenționale și jurisprudențiale, nu poate constitui sub nicio formă o abatere disciplinară și nici nu poate constitui o atingerea adusă vreunei valori, precum onoarea, probitatea profesională și prestigiul justiției sau o imixtiune în activitatea unui alt judecător.

La termenul de judecată din 8 iunie 2016 Secția, cu majoritate, a admis excepția formulată de Inspecția Judiciară vizând inadmisibilitatea cererii de intervenție în interes propriu formulată de Asociația Magistratilor din România și, pe cale de consecință, a respins ca inadmisibilă această cerere.

De asemenea, Secția a respins excepțiile formulate de Inspecția Judiciară cu privire la cererea de intervenție accesorie formulată de Asociația Magistratilor din România, ca neîntemeiate.

În temeiul disp. art 61 alin.3 din Codul de procedură civilă a admis în principiu cererea de intervenție accesorie formulată de Asociația Magistratilor din România, în interesul pârâtei X, iar în temeiul disp. art.64 alin.4 C.pr.civ., a suspendat judecarea acțiunii, până la soluționarea căii de atac declarată de intervenientă.

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Împotriva acestei încheieri a formulat recurs Asociația Magistraților din România și Inspekția Judiciară.

Prin decizia nr.288 pronunțată la 19 septembrie 2016 de Înalta Curte de Casație și Justiție a fost respins ca nefondat recursul declarat de Asociația Magistraților din România.

La data de 11.10.2016 cauza a fost repusă pe rol pentru continuarea judecării.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri .

Analizând materialul probator administrat în cauză prin prisma excepțiilor invocate de pârâtă prin întâmpinare, Secția pentru judecatori în materie disciplinară reține următoarele:

În conformitate cu prevederile art.24 din Hotărârea Guvernului nr.123/2002, Compartimentul de informare publică și relații cu mass – media din cadrul Inspekției Judiciare a transmis inspectorului-șef sesizarea formulată de către doamna A5, senior editor la cotidianul România Liberă, iar prin rezoluția din data de 18.08.2015, inspectorul-șef a dispus înaintarea acestei sesizări la Direcția de Inspekție Judiciară pentru judecatori din cadrul Inspekției Judiciare unde a fost înregistrată sub nr.4742/IJ/2866/DIJ/2015 din data de 18.08.2015.

Ulterior, în temeiul aceluiași prevederi, a fost înregistrată la același număr de dosar o nouă sesizare a petiționarei, datată 21.08.2015.

În cuprinsul sesizării se solicită a se verifica dacă doamna judecător X respectă dispozițiile codului de procedură penală întrucât, prin avocat ales, în dosarul nr. 3302/2/2015 al Curții de Apel ....., a susținut că normele Codului de procedură penală trebuie aplicate facultativ întrucât „legiuitorul e uneori prost”.

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În aceste condiții, petenta se întreabă cum a judecat și s-a pronunțat în dosarele pe care le-a instrumentat. Cu atât mai mult cu cât doamna X este judecător de Curte de Apel, iar hotărârile pronunțate de aceasta sunt definitive și executorii.

În revenirea formulată, petenta a solicitat a se verifica dacă este legal ca judecătorul X să înainteze note scrise într-o cauză penală în care se judecă o contestație în anulare cu privire la propria hotărâre pronunțată.

Prin rezoluția din 13.11.2015 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de doamna judecător X de la Curtea de Apel ..... în privința abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit. a) și l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cercetarea disciplinară a avut loc în datele de 21 decembrie 2015, precum și la 11,14,21,22 și 25 ianuarie 2016.

Prin rezoluția din 22.02.2016 s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare față de doamna judecător X de la Curtea de Apel ..... în privința abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit. a) și l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Analizând excepția nulității absolute a acțiunii disciplinare, astfel cum a fost invocată de pârâtă – doamna judecător X – prin întâmpinarea formulată în termenul și condițiile prevăzute de art. 205 Cod procedură civilă (filele 77 și 81 – 89 vol. I dosar 1/J/2016 Secția de judecători C.S.M.), dar și răspunsul la întâmpinare formulat de reclamanta Inspekția Judiciară relativ la această

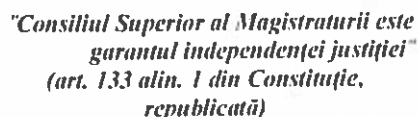
*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

excepție (filele 158 – 169 dosar 1/J/2016), Secția pentru judecători în materie disciplinară reține următoarele:

Potrivit art. 248 Cod procedură civilă, Secția urmează a analiza și a se pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și a celor de fond care fac inutilă, în tot sau în parte, administrarea de probe ori, după caz, cercetarea în fond a cauzei.

În fapt, pârâta, doamna judecător X, a invocat nu doar o singură excepție, ci mai multe excepții, unele de procedură, altele vizând fondul cauzei, după cum urmează (în ordinea și numerotarea dată de pârâtă – fila 77 vol. 1 dosar 1/J/2016):

1. Sesizarea Inspecției Judiciare nu este semnată, legea prevăzând expres în această situație soluția clasării;
2. Începerea verificărilor disciplinare pe baza unei sesizări nesemnate este vădit discriminatorie, în raport cu practica Inspecției Judiciare, care numai în anul 2015 a clasat pentru acest motiv peste 800 de sesizări;
3. Repartizarea lucrării disciplinare s-a făcut de un inspector judiciar cu uzurpare de putere, substituindu-se șefului Direcției de inspecție pentru judecători;
4. Acțiunea disciplinară este exercitată și pentru fapte care nu există niciun act de sesizare și chiar și pentru fapte pentru care nu s-a dispus începerea cercetării disciplinare și nu s-a dat posibilitatea judecătorului să se apere;
5. Inspectorul judiciar a tergiversat nepermis procedura disciplinară, ceea ce a determinat ca ulterior aceasta să se caracterizeze prin celeritate maximă, afectând dreptul la apărare și calitatea procedurii;
6. Probe esențiale în apărare nu au fost administrate, sub pretextul că nu au

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

continuare Legea nr. 317/2004) și art. 10 alin. 3 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție, aprobat prin Hotărârea Plenului C.S.M. nr. 1027/15.11.2012 (în continuare Regulament). Fiind vorba de o cerință legală extrinsecă actului de procedură, pârâta pretinde că nulitatea este una necondiționată de existența unei vătămări, potrivit art. 176 pct. 6 Cod procedură civilă, motiv pentru care atât rezoluția de exercitare a acțiunii disciplinare, cât și întreaga verificare prealabilă, ca și cercetarea disciplinară, precum și toate actele Inspecției Judiciare din cursul acesteia sunt nule absolut.

Pârâta conchide că potrivit art. 10 alin. 3 din Regulament inspectorul șef avea obligația să claseze sesizarea nesemnată, iar nu să o repartizeze Direcției de inspecție pentru judecători.

În contrapondere, reclamanta Inspecția Judiciară susține, în răspunsul la întâmpinare, că excepția este neîntemeiată în drept (f. 158, vol. I dos. 1/J/2016) pentru că nici dispozițiile art. 47 alin. 1 lit. b din Legea nr. 317/2004 și nici ale art. 10 alin. 3 din Regulament nu prevăd vreo nulitate absolută sau relativă: așa cum prevăd dispozițiile art. 45 – 47 din Legea nr. 317/2004 și art. 12 – 13 din Regulament, atât verificările prealabile, cât și cercetarea disciplinară sunt de strictă interpretare, nu au caracter jurisdicțional, astfel că nu le pot fi aplicate regulile cuprinse din Codul de procedură civilă. Interpretarea art. 49 alin. 7 din Legea nr. 317/2004, argumentează în continuare reclamanta, potrivit căreia dispozițiile din Legea nr. 317/2004 ce reglementează procedura de soluționare a acțiunii disciplinare se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă înseamnă că doar în fața instanței disciplinare și doar în legătură cu acte emise în această procedură pot fi invocate dispozițiile procedural civile referitoare la nulități, probe și excepții.

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Reclamanta Inspecția Judiciară solicită respingerea acestei excepții și pentru că este, în opinia acesteia, nefondată (filele 159 – 160 vol. I dos. 1/IJ/2016): cele două sesizări formulate de doamna A5 au fost formulate cu respectarea dispozițiilor art. 10 alin. 1 din Regulament, arată reclamanta, potrivit căroră orice persoană interesată poate sesiza Inspecția Judiciară în legătură cu abateri săvârșite de judecători.

Or, își continuă raționamentul reclamanta, identitatea autoarei sesizării este confirmată atât de purtătorul de cuvânt al Inspecției Judiciare (filele 2, 3 și 11 vol. I dosar 4742/IJ/2015), cât și din perspectiva împrejurării că această persoană este un jurnalist care în raporturile cu Inspecția Judiciară a folosit mereu același număr de telefon și aceeași adresă de e-mail, cu atât mai mult cu cât pârâta nu contestă faptul că autoarea sesizărilor are calitatea de jurnalist. Totodată, reclamanta arată că pârâta nu menționează nimic legat de faptul că mass – media are libertatea de a sesiza titularii acțiunii disciplinare cu aspect în legătură cu activitatea magistraților și de a solicita efectuarea de verificări sub aspectul respectării legilor și regulamentelor, a dispozițiilor codului deontologic.

În fapt, așa cum rezultă din dosarul de cercetare disciplinară a Inspecției Judiciare (dos. 4742/IJ/2015), la data de 18.08.2015, orele 9.19, pe adresa electronica *Presa Inspecția Judiciară* – adresă aparținând Inspecției Judiciare – a fost primit un e-mail transmis de la adresa electronica .....(f. 4 vol. I, dos. 4742/IJ/2015), prin care se solicita să se precizeze dacă Inspecția “ ... se va autosesiza pentru solicitarea (prin avocat) a judecătoarei X de a nu se respecta Codul de procedură penală și va cere înregistrarea ședinței de judecată din 17 august 2015 de la Curtea de Apel ..... – contestația în anulare în dosarul ..... nr. 3302/2/2015. Dacă dna judecător a susținut, prin avocat, faptul că normele

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

procedurale ale CPP TREBUIE aplicate FACULTATIV <pentru că legiuitorul e uneori prost>, cum a judecat și s-a pronunțat în toate dosarele în care s-a pronunțat? Întrebarea este legitimă, mai ales că fiind judecător de Curte de Apel, hotărârile sunt definitive și executorii". În final, autorul e-mailului precizează ca solicitarea (cuprinsă în e-mail) să fie considerată ca sesizare, acest e-mail încheindu-se cu mențiunea „A5 – senior editor România Liberă” și un număr de telefon.

La aceeași dată e-mailul printat a primit rezoluție, probabil de la inspectorul șef, de a fi transmis Compartimentului de informare publică și relații cu mass – media al Inspecției (f. 4). Această din urmă structură, prin purtătorul de cuvânt al Inspecției Judiciare, emite o adresă, sub nr. 4712/IJ/541P/CIPRMM/18.08.2015 (f. 2 vol. I dos. 4742/IJ/2015), în care se precizează că sesizarea formulată de doamna A5, senior editor la cotidianul România Liberă, este transmisă inspectorului șef în temeiul art. 24 din H.G. 123/2002. Pe această adresă emisă de CIPRMM se menționează o rezoluție scrisă de mână la data de 18.08.2015, probabil de inspectorul șef, prin care “sesizarea” este transmisă DIJ (Direcției de inspecție pentru judecatori). În același timp, i se comunică acest aspect prin adresă scrisă, de către CIPRMM (f. 3), numitei A5.

De asemenea, la aceeași dată, 18.08.2015, orele 1.20 PM, de pe aceeași adresă electronică – ..... – s-a primit un e-mail la adresa *Presa Inspecția Judiciară* prin care se solicita: “1. Credeți că este legal ca judecătorul X să înainteze note scrise într-o cauză penală în care se judeca o contestație în anulare la propria ei hotărâre penală definitivă?. 2. Credeți că este legal ca judecătorul X să ceară, prin avocat, instanței care judeca acea contestație în

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

anulare să NU respecte Codul de procedură penală pentru a o accepta ca parte în proces?. Mențiune: doamna judecător era prezentă în sala de judecată și NU a contrazis susținerile avocatului domniei sale. Veți sesiza Inspecția Judiciară și C.S.M.? ...". Pe această adresă de e-mail printată a fost pusă o rezoluție, probabil de inspectorul șef, de redirectionare la CIPRMM.

Asemănător cu celălalt e-mail, prin adresă scrisă (f. 11 vol. I dos. 4742/IJ/2015), purtătorul de cuvânt transmite, sub nr. 4737/561P/CIPRMM/2015, sesizarea formulată prin e-mail-ul mai sus-menționat inspectorului șef, în temeiul art. 24 din H.G. nr. 123/2002. Și, la fel, prin rezoluția olografă datată la 21.08.2015, probabil a inspectorului șef, e-mail-ul este retransmis DIJ (Direcției de Inspecție Judiciară).

Conform adresei de la fila 74 prin care se solicită prelungirea termenului de verificări prelabile (vol. I dos. 4742/IJ/2015), inspectorul judiciar căruia i s-a repartizat cauza arată că această cauză a fost repartizată inspectorului la data de 20.08.2015. Practic, se recunoaște că nu există o sesizare din oficiu a inspectorului șef, ci actul începător al verificărilor prelabile îl reprezintă cele două e-mail-uri venite de la adresa electronica .....

Potrivit adresei din 29.10.2015 ((f. 75 vol. I dos. 4742/IJ/2015) întocmită de inspectorul judiciar care a efectuat cercetarea disciplinară în dosarul nr. 3123/I.J./DIJ/2015 – dosar ce a avut ca obiect posibila săvârșire a abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. s și t de către judecătorii ce au soluționat cauza, prin soluția achitării, privind pe numita A3 – a fost sesizat inspectorul șef pentru ca acesta să aprecieze, în raport de dispozițiile art. 10 alin. 6 din Regulament, dacă se impune sesizarea din oficiu. În adresă inspectorul de caz arată că a ridicat mai multe înscrisuri din dosarul nr. 3302/2/2015 al Curții de

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Apel ..... (cauză în care s-a soluționat contestația în anulare) și pentru că a finalizat cercetarea disciplinară în dosarul nr. 3123/IJ/1888/DIJ/2015 nu este în măsură, dat fiind conținutul acestor înscrisuri, să aprecieze asupra oportunității extinderii cercetărilor disciplinare.

Întrucât prin rezoluția din 02.11.2015 s-a apreciat că aceste înscrisuri privesc o lucrare în curs, cu același obiect – respectiv, prezenta cauză –, inspectorul șef a dispus atașarea acestor înscrisuri la această din urmă cauză.

Inspectorul judiciar investit cu efectuarea procedurii disciplinare-verificarea prealabilă și cercetarea disciplinară – prin procesul verbal de la fila 416 vol. I dos. 4742/IJ/2015 consemnează că au fost înaintate cele două e-mailuri ale numitei A5, conform art. 24 din H.G. 123/2002, precum și înscrisurile din lucrarea 3132/IJ/2015.

La data de 13.11.2015 (filele 417 – 434 vol. I dos. 4742/IJ/2015) inspectorul judiciar a dispus prin rezoluție declanșarea cercetării disciplinare față de pârâtă, doamna judecător X, atât pentru pretinsa săvârșire a abaterii prevăzute de art. 99 lit. a) pentru următoarele acte materiale:

- Intervenția doamnei judecător X în soluționarea contestației în anulare de către alt complet, contestație formulată împotriva deciziei pe care aceasta a pronunțat-o;
- Intervenția doamnei judecător X în soluționarea contestației în anulare prin formularea de cereri, depunerea de înscrisuri constând în adresa de sesizare a Inspecției Judiciare, a colegiului de conducere al Curții de Apel ....., motivarea declarației de abținere, notele scrise depuse la dosarul contestației în anulare, acceptarea apărărilor formulate de avocat fără a avea obiecțiuni, deși a fost prezentă în sală la formularea acestora,

angajarea aceluiași avocat cu cel angajat de către una dintre părțile din dosar;

cât și pentru pretinsa săvârșire a abaterii prevăzute de art. 99 lit.1) constând în formularea unei atenționări scrise adresate judecătorului ce soluționa contestația în anulare pentru ca acesta din urmă să se abțină.

De asemenea, în aceeași rezoluție de începere a cercetării disciplinare se menționează *expresis verbis* că acele copii atașate și înaintate prin adresa din 29.10.2015 de inspectorul judiciar ce a soluționat cauza cu nr. 3123/IJ/2015, cu rezoluția inspectorului șef, vizează aspecte ca cele indicate de petenta A5 prin cele două e-mailuri (f. 418 vol. I dos. 4742/IJ/2015).

La data de 14.01.2016, fiind audiată de inspectorul judiciar pârâta, doamna judecător X, a susținut nulitățile invocate de apărătorul ales (fila 418 verso vol. I dos. 4742/IJ/2015).

La aceeași dată, 14.01.2016, cu ocazia audierii pârâtei, apărătorul ales a invocat mai multe nulități cu privire la procedura verificărilor prealabile și, respectiv, a cercetării disciplinare declanșate la 13.11.2015, acestea fiind consemnate de inspectorul judiciar conform procesului verbal din 14.01.2016 (filele 512 – 514 vol. I dos. 4742/IJ/2015). Două sunt principalele nulități invocate de apărătorul ales al pârâtei, așa cum au fost și consemnate de inspectorul judiciar, acestea făcând și obiectul analizei de față:

- Nulitatea celor două acte de sesizare formulate de numita A5 de la filele 4 și 12 dosar 4742/IJ/2015 cu motivarea că nu sunt semnate, deși potrivit legii ele trebuiau să poarte fie semnătura olografă, fie semnătura electronica a persoanei petiționare, în acord cu dispozițiile art. 10 alin. 3 din Regulament;

- Nulitatea vizând aspectele ce țin de obiectul sesizării și care nu sunt în sesizările numitei A5, dar apar în rezoluția de începere a cercetării disciplinare din 13.11.2015, astfel că nu există o sesizare a Inspecției Judiciare pentru o parte din fapte, contrar dispozițiilor art. 10 alin. 6 din Regulament. În apărare, pârâta, prin avocat, precizează că rezoluția inspectorului șef din 02.11.2015 nu este o sesizare din oficiu.

Inspectorul judiciar a sesizat, prin rezoluția din 22.02.2016, Secția de judecători a C.S.M., ca instanță de judecată în materie disciplinară, cu acțiune disciplinară privind pe pârâta X, judecător la Curtea de Apel ....., pentru preținsele abateri disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a), constând în următoarele acte materiale (filele 59 și 60 vol. I dos. 1/J/2016 al Secției de judecători):

- Intervenirea în soluționarea contestației în anulare, prin participarea personal și prin avocat ales la ședința de judecată;
- Formularea de cereri, depunerea de înscrisuri constând în adresa de sesizare a Inspecției Judiciare, adresa de sesizare a Colegiului de conducere a Curții de Apel .....
- Motivarea declarației de abținere (în dosarul contestației în anulare în care s-a formulat cerere de recuzare a completului, aceasta din urmă fiind repartizată spre soluționare pârâtei);
- Notele scrise despre care s-a făcut vorbire în starea de fapt;
- Acceptarea apărărilor formulate de apărător fără niciun fel de obiecțiuni;
- Angajarea aceluiași avocat cu cel angajat de către una dintre părțile din dosarul penal, atât cu ocazia soluționării cererii de intervenție, cât și cu ocazia cercetării disciplinare, în condițiile în care avocatul ales a furnizat resurse financiare intimatei – inculpate în două rânduri;

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

și de art. 99 lit.1), constând într-un singur act material:

- Formularea unei atenționări adresate d-nului A1 (judecătorul cauzei în contestație în anulare) de a se abține de la soluționarea contestației în anulare, în condițiile în care d-na judecător X nu avea nicio justificare pentru a interveni în cursul unei proceduri, astfel că comportamentul pârâtei capătă conotația unei ingerințe nepermise în actul de justiție.

Revenind la excepțiile de ordin 1, 2 și 4, astfel cum au fost invocate de pârâtă, doamna judecător X. Secția de judecători, ca instanță de judecată în materie disciplinară, cu majoritate, reține că nu este valid argumentul reclamantei Inspecția Judiciară, potrivit căruia nu sunt aplicabile dispozițiile art. 49 alin. 7 din Legea nr. 317/2004 în ce privește excepțiile invocate.

Reclamanta, după cum s-a arătat mai sus, susține că aceste dispoziții permit aplicarea normelor procedural civile doar în fața instanței disciplinare și doar în legătură cu acte emise în procedura de soluționare a acțiunii disciplinare. Cu alte cuvinte, în procedura administrativă anterioară sesizării Secției cu acțiune disciplinară, respectiv verificarea prealabilă și cercetarea disciplinară, nu este posibilă anularea unor acte emise în această procedură administrativă.

Evident, raționamentul reclamantei este unul greșit și nu va fi reținut: nulitatea, ca instituție, nu este specifică doar Codului de procedură civilă, ci ea intervine în cazul oricărui act juridic civil, indiferent de natura lui – inclusiv în cazul actului administrativ.

Nulitatea, de altfel, este definită ca fiind "sanctiunea civilă care intervine după înfrângerea dispoziției legale, lipsind actul juridic civil de efectele urmărite la încheierea lui". Ca atare, instituția nulității este aplicabilă inclusiv actelor

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

administrative, ca manifestări de voință și operațiuni juridice în cursul și în cadrul procedurii administrative: procedura verificării prealabile și cercetării disciplinare (art. 45 alin. 3; art. 45 alin. 6 și art. 46 și următoarele din Legea nr. 317/2004) este o procedură administrativă, iar actele emise în cursul și cadrul acestei proceduri sunt acte administrative. Recunoașterea acestei realități juridice este dată de chiar Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspekția Judiciară, care arată, la art. 27 alin. 2, că cercetarea disciplinară (și, implicit, verificarea prealabilă) este o procedură administrativă.

Acțiunea disciplinară este actul de procedură civilă, întocmit de Inspekția Judiciară prin inspectorul judiciar, care investește Secția de judecători cu soluționarea acesteia. Fără îndoială, acest act este un act de procedură ce intră în categoria actelor de procedură civilă, așa cum cererea de chemare în judecată este un act de procedură civilă (art. 192 și următoarele din Codul de procedură civilă). De altfel, legiuitorul arată la art. 200 alin. 4 Cod procedură civilă, în cazul cererii de chemare în judecată, care este sancțiunea pentru neîndeplinirea cerințelor esențiale sesizării instanței (prevăzute de art. 194 – 197 Cod procedură civilă): anularea cererii de chemare în judecată. Prin analogie, acțiunea disciplinară fiind un act procesual civil, emis de o parte din proces (reclamantă), evident că el este supus sancțiunii anulării (constatării nulității) dacă a fost întocmit cu încălcarea dispozițiilor legale.

Așadar, în cazul de față, dispozițiile art. 49 alin. 7 Cod procedură civilă se aplică pe deplin: dacă Secția de judecători, ca instanță de judecată în materie disciplinară, constată că acțiunea disciplinară, ca act procesual civil ce jalonează debutul procesului civil în fața Secției, este întocmit cu încălcarea dispozițiilor

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

legale, sunt aplicabile dispozițiile art. 174 și următoarele din Codul de procedură civilă.

În același timp, acțiunea disciplinară nu este doar actul procesual civil care marchează debutul procesului civil în fața instanței de judecată, ci este și actul administrativ care marchează finalul procedurii administrative derulate de Inspekția Judiciară. De legalitatea actelor și operațiunilor juridice efectuate în cursul procedurii administrative depinde însăși legalitatea actului final al procedurii administrative, respectiv legalitatea acțiunii disciplinare. În cazul de față (act final al procedurii administrative poate fi și clasarea, în cazurile prevăzute de Legea nr. 317/2004 și Regulament).

În cazul actelor administrative remediu ce poate interveni, atunci când actul este întocmit cu încălcarea dispozițiilor legale, este revocarea acestuia de către însuși organul administrativ ce l-a emis (art. 7 din Legea nr. 554/2004 prevede expres acest remediu). Atunci când revocarea nu a avut loc sau ea nu mai este posibilă, evident că instanța de judecată, în cazul de față Secția de judecători, este cea îndrituită să dispună anularea (constatarea nulității) actului/actelor administrativ/administrative. Un argument este recognoscibil în art. 18 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, care prevede că instanța poate să anuleze, în tot sau în parte, un act administrativ. Mai mult, argumentul își găsește o justificare constituțională: art. 52 paragraf 1 din Constituția României prevede că persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ (...), este îndreptățită să obțină (...) anularea actului.

Ca urmare, pe lângă faptul că Secția de judecători, ca instanță de judecată, poate să anuleze un act procesual civil, în cadrul procedurii desfășurate în fața

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

sa, cum este acțiunea disciplinară, tot ea este îndrituită să anuleze un act administrativ efectuat în procedura administrativă prealabilă, dacă acest act este unul nelegal, întocmit cu încălcarea dispozițiilor legale.

Așadar, în măsura în care excepția invocată de pârâtă, doamna judecător X. vizează un act de procedură civilă, cum este acțiunea disciplinară, dar și acte administrative a căror nulitate solicită a fi constatată – respectiv, nulitatea celor două acte de sesizare, formulate prin e-mail de numita A5, pentru că nu sunt semnate, dar și nulitatea procedurii disciplinare pentru că pârâta ar fi fost cercetată disciplinar pentru acte materiale și o abatere disciplinară în raport cu care nu există o sesizare conform dispozițiilor legale – și care pot conduce, în măsura în care se constată că au fost încălcate condițiile legale, la însăși nelegalitatea acțiunii disciplinare, această excepție este una întemeiată, în sensul în care are fundament legal pentru ca Secția de judecători, ca instanță de judecată în materie disciplinară, să o analizeze.

Fundamentul legal este reprezentat, așa cum s-a arătat anterior, pe de o parte de dispozițiile art. 47 alin. 9 din Legea nr. 317/2004 raportat la art. 194 – 197 Cod procedură civilă, pentru excepția privind nulitatea acțiunii disciplinare, iar pe de altă parte de dispozițiile art. 52 alin. 1 din Constituția României pentru analiza legalității (și constatării nulității) celor două sesizări nesemnate și pentru procedura disciplinară în raport cu acte materiale și o abatere disciplinară pentru care nu a existat o sesizare.

Secția de judecători, cu majoritate, constată că excepțiile invocate de pârâtă, doamna judecător X, sunt și fondate:

În primul rând, așa cum s-a precizat anterior, legalitatea acțiunii disciplinare depinde de legalitatea actelor premergătoare, acte ce jalonează

procedura administrativă prealabilă (procedura verificării prealabile și procedura disciplinară, în cazul de față): dacă acestea din urmă, parte sau toate, sunt lovite de nulitate absolută și nu mai pot fi refăcute, evident că însăși acțiunea disciplinară (veritabilă cerere de chemare în judecată), ca act de procedură administrativă și civilă, în același timp, este nulă absolut.

În acest context, trebuie menționat că de la momentul la care pârâta, doamna judecător X, și-a putut exercita pe deplin drepturile și obligațiile conferite de apărarea, în special dreptul la apărare, a invocat cele trei excepții analizate în prezenta hotărâre (punctele 1, 2 și 4 în ordinea arătată în întâmpinare de pârâtă): la data de 14.01.2016, când a și fost audiată de inspectorul judiciar, pârâta, prin apărătorul ales, a invocat aceste excepții, cu motivele indicate mai sus (fila 512 vol. 1 dos. 4742/IJ/2015). Inspecția judiciară, însă, nu a înțeles să revoce actele administrative considerate nule de către pârâtă.

Așadar, în legătură cu prima excepție invocată de pârâtă, doamna judecător X, și anume că cele două sesizări transmise prin intermediul e-mailului de doamna A5 nu semnate, Secția, cu majoritate, constată că, în fapt, Inspecția Judiciară nu a fost sesizată cu respectarea condițiilor legale, condiții extrinseci, de formă, în lipsa cărora întreaga procedură a verificării prealabile și a cercetării disciplinare prealabile este nelegală. Sancțiunea, evident, este cea a constatării nulității celor două "sesizări".

Astfel, art. 10 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, reglementare secundară dată în aplicarea legii organice – art. 45 din Legea nr. 317/2004, prevede care sunt modalitățile de sesizare, cine poate sesiza Inspecția Judiciară și ce se întâmplă atunci când aceste sesizări nu îndeplinesc condițiile legale.

În acest sens, aliniatul 1 al art. 10 din Regulament prevede că, pe lângă alte persoane publice concret determinate, **orice persoană interesată** poate sesiza Inspekția Judiciară în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de judecători. De asemenea, Inspekția Judiciară se poate sesiza și din oficiu.

Condițiile pe care obligatoriu trebuie să le cuprindă sesizările sunt prevăzute de legea organică, art. 47 alin. 1 lit. b din Legea nr. 317/2004, și redate de art. 10 alin. 3 din Regulament:

- Să fie semnate de petenți;
- Să conțină datele de identificare ale autorului;
- Să cuprindă indicii cu privire la identificarea situației de fapt care a determinat sesizarea.

Aceste condiții sunt, prin voința legiuitorului, condiții de validitate a sesizării Inspekției Judiciare de către orice persoană interesată în legătură cu abateri disciplinare săvârșite de judecători, nerespectarea uneia din cele trei condiții obligatorii conducând la nulitatea sesizării. Mai mult, aliniatul 3 al art. 10 din Regulament extinde condițiile de validitate și la ceilalți petenți, astfel că, spre exemplu, dacă ministrul justiției, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție ar formula o sesizare, care nu menționează expres exercitarea atribuțiilor de titular al acțiunii disciplinare (aliniatul 2 al art. 10 din Regulament), iar această sesizare nu ar cuprinde una din condițiile prevăzute de aliniatul 3 al art. 10, sesizarea ar fi în mod evident nulă.

Sanckțiunea nulității, contrar celor susținute de reclamanta Inspekția Judiciară, este cuprinsă în actul administrativ care, în mod obligatoriu, constată această nulitate și care este prevăzut de art. 47 alin. 1 lit. b din Legea nr.

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

317/2004 și 10 alin. 3 din Regulament: **inspectorul șef este obligat să dispună clasarea sesizării prin rezoluție definitivă. Chiar dacă legiuitorul nu folosește *expresis verbis* noțiunea de "nulitate", modul în care a indicat condițiile de validitate ale unei sesizări, actul administrativ prin care se constată lipsa uneia sau a tuturor condițiilor și care, practic, conduce la respingerea sesizării, indică fără putință de tăgadă că suntem în prezența unui act nul dacă o sesizare nu conține una sau toate cele trei condiții de validitate: semnătura, datele de identificare ale autorului sau indiciile cu privire la identificarea situației de fapt.**

Așa cum s-a precizat mai sus, numita A5 a transmis două e-mailuri de pe adresa ..... (filele 4 și 12 vol. I dos. 4742/2015), ambele la data de 18.08.2015: unul la orele 9,19, iar celălalt la 1,20 PM. Ambele e-mailuri se refereau la atitudinea și comportamentul pârâtei, doamna judecător X, în sala de judecată, prin faptul că a depus note scrise la un dosar în contestație în anulare (nu precizează conținutul acestor note), că a fost prezentă în sala de judecată la soluționarea cauzei în contestație în anulare, că, prin avocatul ales, a formulat o cerere de intervenție și a permis avocatului, fără să obiecteze, să spună că "legiuitorul penal e prost". Cele două e-mailuri menționează la final numele celui care, aparent, le-a transmis, ca și calitatea – senior editor la România Liberă.

Pârâta, doamna judecător X, a invocat nulitatea celor două "sesizări" pe parcursul cercetării disciplinare, de la momentul în care și-a putut exercita pe deplin dreptul la apărare, așa cum s-a arătat mai sus (fila 512 vol. I dos. 4742/IJ/2015), și anume că cele două "sesizări" nu poartă semnătura olografă sau electronică ale celui (cele) care a formulat "sesizările".

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Reclamanta Inspecția Judiciară consideră, în răspunsul la întâmpinare, că cele două "sesizări" respectă dispozițiile art. 10 alin. 1 din Regulament și că identitatea autoarei sesizării este confirmată atât de purtătorul de cuvânt al Inspecției Judiciare, cât și din perspectiva împrejurării că această persoană este un jurnalist care în raporturile cu Inspecția Judiciară a folosit același număr de telefon și aceeași adresă de e-mail.

Raționamentele și apărarea reclamantei Inspecția Judiciară nu pot fi primite, din mai multe motive:

- Legiuitorul, atât în legislația organică, cât și în cea secundară, a dorit să dea o solemnitate specifică unor astfel de acte juridice, cum sunt sesizările adresate Inspecției Judiciare, pentru a evita posibilele abuzuri prin formularea de sesizări informale (neasumate de petent prin semnătură, fără indicarea judecătorului față de care se pretinde că a comis o abatere, fără deoalarea pretinselor fapte). Semnătura este o condiție extrinsecă, de valabilitate a unui astfel de act juridic. În lipsa ei, sesizarea este nulă. Faptul că au fost transmise prin intermediul poștei electronice două e-mailuri în care autoarea e-mailurilor își declină identitatea, nu este suficient în raport cu dispozițiile categorice ale legii. Autoarea acestor e-mailuri avea la îndemână, dacă într-adevăr corespondența transmisă Inspecției Judiciare dorea să fie considerată ca sesizare potrivit art. 10 alin. 1 din Regulament, semnătura electronică ori semnătura electronică extinsă, așa cum este definită operațiunea de Legea nr. 455/18.07.2001 privind semnătura electronică. De asemenea, avea posibilitatea să formuleze în scris cu semnătură olografă cele două sesizări;
- Este de observat că cele două e-mailuri au fost transmise

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

compartimentului de relații cu mass – media din cadrul Inspecției Judiciare (*Presa Inspecția Judiciară*), iar solicitarea jurnalistului A5 era în sensul în care dorea să afle dacă Inspecția Judiciară se va sesiza Inspecția Judiciară sau va fi sesizată de Consiliul Superior al Magistraturii. Oricum, în chiar ipoteza că aceste două e-mailuri ar fi fost, de fapt, solicitări de informații publice, art. 15 din O.G. 123/2002 prevede cum se adresează astfel de cereri, (anexa 1), semnătura fiind una din condițiile de valabilitate a cererii de informații publice. În ambele cazuri, compartimentul Inspecției Judiciare însărcinat cu relațiile cu mass – media a transmis cele două e-mailuri inspectorului șef prin adresă scrisă, conform art. 24 din H.G. nr. 123/2002. Acest din urmă text de act normativ prevede că *"În cazul în care solicitarea nu se încadrează în competențele instituției sau autorității publice, în termen de 5 zile de la primire structurile sau persoanele responsabile de informarea publică directă transmit solicitarea către instituțiile sau autoritățile competente și informează solicitantul despre aceasta."* Din acest text de lege nu rezultă în niciun fel că purtătorul de cuvânt confirmă identitatea autorului celor două e-mailuri. Și, de fapt, nici nu este relevant dacă confirmă sau nu această identitate: în adresele de la filele 2 și 11 vol. I dos. 4742/IJ/2015, în acord cu art. 24 din H.G. 123/2002, purtătorul de cuvânt a constatat că nu se încadrează în competențele compartimentului de relații cu mass – media cele două solicitări și că, în fapt, competent să le soluționeze este inspectorul șef. Or, într-o atare ipoteză, inspectorul șef avea **obligatia să dea eficiență dispozițiilor art. 47 alin. 1 lit. b din Legea nr. 317/2004 și art. 10 alin. 3 din Regulament, și anume să constate că cele două**

sesizări nu sunt semnate și, constatând că lipsește o condiție *sine qua non*, extrinsecă și obligatorie, să o claseze, cu mențiunea că prin adresa de comunicare către petenta A5 putea și trebuia să precizeze posibilitatea pentru aceasta de a formula o nouă sesizare, cu îndeplinirea condițiilor legale;

- Pârâta, doamna X, a formulat o a doua excepție legată de nesemnarea celor două sesizări, și anume că începerea verificărilor prealabile pe baza a două sesizări ne semnate este discriminatorie în raport cu practica constantă a Inspecției Judiciare, care în anul 2015 a dat peste 800 de clasări în astfel de situații (punctul 2 în ordinea excepțiilor invocate în întâmpinare de pârâtă – fila 77 vol. I dos. 1/J/2016). Secția de judecători, ca instanță de judecată, cu majoritate, constată că această cerere nu poate fi primită ca o veritabilă excepție, ea este mai degrabă o apărare în sprijinul excepției invocate la punctul 1 (ne semnarea celor două sesizări) și va fi analizată ca atare. La dosarul de judecată pârâta a depus mai multe probe, ca înscrisuri, prin care se atestă că Inspecția Judiciară în astfel de situații de fiecare dată a constatat nulitatea sesizării prin clasarea dispusă în cazul sesizărilor ne semnate de petenți:

- Prin adresa nr. 1334/IJ/12P/CIPRMM/2016, la solicitarea pârâtei, doamna judecător X, Inspecția Judiciară a răspuns că în cursul anului 2015 în 821 de cauze inspectorul șef a dispus soluții de clasare pentru lipsa semnăturii olografe sau electronice de către petent, potrivit art. 47 alin. 1 lit. b, teza I din Legea nr. 317/2004 (fila 138 vol. I dos. 1/J/2016);
- Rezoluția de clasare dispusă de Inspecția Judiciară la 31.08.2016

(filele 19 – 23 vol. II dos. 1/J/2016), la sesizarea doamnei judecător X, prin care, cu privire la sesizările nesemnate de petenți și soluțiile care se dau în astfel de cazuri. Inspecția reține, în rezoluție, că " ... *într-adevăr, practica Inspecției Judiciare este constantă în ceea ce privește clasarea petițiilor nesemnate, fiind conformă cu Normele de efectuare a lucrărilor de inspecție și cu privire la O.G. 27/2002 privind reglementările activității de soluționare a petițiilor*" (fila 20 vol. II dos. 1/J/2016). În aceeași rezoluție se mai arată că "... *nu este vorba de o nerespectare a practicii Inspecției Judiciare, ci de o interpretare diferită a dispozițiilor art. 10 alin. 1 din Regulament, ce poate fi censurată de instanța disciplinară*". Or, tocmai Inspecția Judiciară recunoaște că o posibilă constatare a nulității absolute a sesizării, prin lipsa unei sau tuturor condițiilor de valabilitate, poate și trebuie să fie censurată de instanța disciplinară. Secția de judecători, lucru pe care Secția îl și face prin prezenta hotărâre:

- Pârâta, doamna judecător, a depus o serie de înscrisuri relevante la dosar (filele 21 – 25 vol. II dos. 1/J/2016) prin care se confirmă practica constantă a Inspecției Judiciare, și anume rezoluții de clasare în cazul unor sesizări transmise prin e-mail, clasări pe motiv că aceste sesizări nu au fost semnate olograf sau nu poartă o semnătură electronică, situație și în cazul sesizărilor transmise prin e-mail de d-na A5 și față de care nu s-a dispus clasarea potrivit art. 47 alin. 1 lit. b teza I din Legea nr. 317/2004 și art. 10 alin. 3 din Regulament, cum ar fi fost firesc și legal.

Pentru toate aceste motive, Secția de judecători, ca instanță de judecată în

"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

materie disciplinară, cu majoritate, constată întemeiată și fondată excepția nulității acțiunii disciplinare (punctul 1 conform numerării indicate de pârâtă în întâmpinare / fila 77 vol. I dos. 1/J/2016), ca urmare a constatării nulității sesizării Inspecției Judiciare de către petenta A5, pentru argumentele de drept și de fapt indicate anterior.

În ce privește excepția de la punctul 2, cea legată de discriminare în raport cu soluții de clasare date de inspectorul șef în situații similare, Secția de judecători, așa cum a precizat anterior, cu majoritate, constată că nu este o excepție de procedură sau de fond în înțeles procesual, fiind analizată ca apărare în raport cu excepția de la punctul 1.

Mai rămâne de analizat excepția de la punctul 4 din întâmpinare (filele 85 – 88 vol. I dos. 1/J/2016), așa cum a formulat-o, prin apărător, pârâta, doamna judecător X: *rezoluția de exercitare a acțiunii disciplinare este lovită de nulitate absolută ca urmare a nulității cercetării disciplinare pentru alte fapte decât cele din pretinsa sesizare a petentei A5 și pentru care nu există act de sesizare.*

De remarcat și în raport cu această excepție este faptul că a fost invocată de pârâtă încă de la primul moment în care și-a putut exercita pe deplin dreptul la apărare în cursul cercetării disciplinare, respectiv la data de 14.01.2016, prin apărătorul ales (fila 512 vol. I dos. 4742/IJ/2015).

Prin procesul verbal din 29.10.2015 (fila 78 vol. I dos. 4742/IJ/2015), cu nr. 3123/IJ/1888/DIJ/2015, inspectorul judiciar din acea cauză a sesizat inspectorul șef cu privire la faptul că pe parcursul cercetării disciplinare în dosarul nr. 3123/IJ/2015 (cauza în care era cercetată disciplinar doamna X și A6 pentru dosarul nr. 22674/3/2014 al Curții de Apel ....., în care a fost dispusă prin decizia nr. 733/A/20.05.2015 achitarea numitei A3) a ridicat înscrisuri de la

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]

dosarul nr. 3302/2/2015 al Curții de Apel ..... (în care se afla spre soluționare contestația în anulare formulate de DNA împotriva deciziei nr. 733/A/20.05.2015). Inspectorul judiciar din această cauză a precizat că având în vedere conținutul acestor înscrisuri și faptul că, în raport de faza de derulare a procedurii disciplinare din cauză nu este oportună analiza săvârșirii unor noi posibile fapte disciplinare, fiind finalizată cercetarea disciplinară, acesta remite înscrisurile menționate inspectorului șef **pentru a aprecia dacă sunt aplicabile dispozițiile art. 10 alin. 6 din Regulament.**

Prin rezoluția din 02.11.2015, întocmită și semnată de inspectorul șef pe procesul verbal din 29.10.2015, acesta menționează că înscrisurile privesc o lucrare la Direcția de inspecție pentru judecători în curs cu același obiect, urmând ca aceste înscrisuri să fie depuse la dosarul cauzei.

Conform procesului verbal de la fila 416 vol. I dos. 4742/IJ/2015, inspectorul judiciar din această cauză confirmă transmiterea înscrisurilor din cealaltă lucrare a Inspecției Judiciare. De altfel, aceste înscrisuri se află depuse la filele 78 și următoarele vol. I dos. 4742/IJ/2015.

Reclamanta Inspecția Judiciară pretinde, atât în răspunsul dat excepției invocate la data de 14.01.2016 – în cursul cercetării disciplinare – de avocatul ales al pârâtei, cât și în acțiunea disciplinară (paginile 2 – 3 ale acțiunii), ca și în răspunsul la întâmpinare transmis Secției de judecători, ca instanță de judecată, că aceste înscrisuri atașate în copie din celălalt dosar disciplinar, vizează fapte similar cu cele indicate de petentă: *"... respectiv intervenția doamnei judecător X în soluționarea contestației în anulare declarată împotriva unei hotărâri pe care a pronunțat-o, prin depunerea de înscrisuri privind sesizarea Colegiului de conducere, sesizarea Inspecției Judiciare, note cu privire la cauza dedusă*

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

judecății, participarea personal și prin avocat ales la ședința de judecată unde a formulat cererii și nu s-a opus pledoariei avocatului care a făcut afirmația reținută anterior, depunerea unei „atenționări” prin care îi solicită unui judecător să se abțină de la soluționarea cauzei, angajarea unui apărător care a fost ulterior apărătorul uneia dintre părțile din cauza dedusă judecății, încheieri de ședință și alte înscrisuri, din care rezultă interpretarea dată dispozițiilor codului de procedură penală și modul de raportare la acestea, precum și comportamentul doamnei judecător în soluționarea unei cereri personale”.

Trecând peste faptul că cele două sesizări ale petentei A5 sunt nule ca urmare a faptului că nu poartă semnătura olografă sau electronica, analizând faptele pretins a fi abateri disciplinare, așa cum le-a formulat petenta în cele două e-mailuri. Secția, cu majoritate, constată că există trei acte materiale din conținutul abaterii prevăzute de art. 99 lit. a) precum și abaterea de la art. 99 lit. l), față de care s-a dispus începerea cercetării disciplinare și s-a formulat acțiunea disciplinară, care nu sunt indicate de cele două sesizări.

Astfel, se constată, contrar celor susținute de reclamanta Inspekția Judiciară, că nu există sesizare a unui petent sau sesizare din oficiu pentru următoarele fapte:

Art. 99 lit. a

- Formularea de cereri, depunerea de înscrisuri constând în adresa de sesizare a Inspekției Judiciare, adresa de sesizare a Colegiului de conducere a Curții de Apel .....;
- Motivarea declarației de abținere (în dosarul contestației în anulare în care s-a formulat cerere de recuzare a completului, aceasta din urmă fiind repartizată spre soluționare pârâtei);

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

- Angajarea aceluiași avocat cu cel angajat de către una dintre părțile din dosarul penal, atât cu ocazia soluționării cererii de intervenție, cât și cu ocazia cercetării disciplinare, în condițiile în care avocatul ales a furnizat resurse financiare intimului – inculpatul în două rânduri:

și **art. 99 lit. 1.** constând într-un singur act material:

- Formularea unei atenționări adresate d-nului A1 (judecătorul cauzei în contestație în anulare) de a se abține de la soluționarea contestației în anulare, în condițiile în care d-na judecător X nu avea nicio justificare pentru a interveni în cursul unei proceduri, astfel că comportamentul pârâtei capătă conotația unei ingerințe nepermise în actul de justiție.

Din analiza celor două e-mailuri transmise de numita A5 se constată că aceasta face referire doar la următoarele fapte:

- Intervenirea în soluționarea contestației în anulare, prin participarea personal și prin avocat ales la ședința de judecată;
- Notele scrise despre care s-a făcut vorbire în starea de fapt;
- Acceptarea apărărilor formulate de apărător fără niciun fel de obiecțiuni.

Rezultă că pentru trei acte materiale, componente ale abaterii prevăzute de art. 99 lit. a) și pentru abaterea prevăzută de art. 99 lit. 1) nu există sesizare a vreunui petent și nici sesizare din oficiu. De fapt, nu a fost făcută o verificare temeinică nici de către inspectorul șef, nici de către inspectorul judiciar din prezenta cauză cu privire la lipsa unei sesizări cu privire la aceste fapte. Cu atât mai mult cu cât chiar inspectorul judiciar care a avut de soluționat cercetarea disciplinară *expressis verbis* a indicat, corect, inspectorului șef oportunitatea de a se sesiza din oficiu în raport cu înscrisurile transmise, conform art. 10 alin. 6 din

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Regulament, care prevede textual că „Sesizarea din oficiu a Inspecției Judiciare se realizează pe baza procesului – verbal întocmit de inspectorul – șef sau a procesului – verbal întocmit de inspectorul judiciar și avizat de șeful direcției corespunzătoare și de inspectorul șef”.

Or, inexistența actului de sesizare de la care trebuie să înceapă procedura verificării prealabile, act esențial pentru legalitatea tuturor actelor administrative întocmite în cursul verificării prealabile și cercetării disciplinare, face ca atât rezoluția din 13.11.2015 (filele 417 – 434 vol. I dos. 4742/IJ/2015), de începere a cercetării disciplinare, cât și rezoluția din 22.02.2016 prin care s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare împotriva doamnei judecător X și sesizarea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, în vederea soluționării acțiunii disciplinare să fie lovite de nulitate.

Ca și în cazul lipsei semnăturii celor două „sesizări” transmise prin e-mail de numita A5, încălcarea dispozițiilor legale cu privire la sesizarea din oficiu (de fapt, inexistența sesizării din oficiu) poate și trebuie să fie constatată de instanța de judecată, în cazul de față Secția de judecători, iar această nelegalitate, ca și condiție de validitate, extrinsecă și esențială se răsfrânge asupra anulării tuturor actelor administrative întocmite de inspectorul judiciar, ca și asupra actului de procedură reprezentat de acțiunea disciplinară.

Pentru toate aceste motive, Secția de judecători, ca instanță disciplinară, cu majoritate, va admite excepția invocată de pârâtă, doamna judecător X, referitoare la nesemnarea sesizării Inspecției Judiciare – condiție de validitate, extrinsecă și esențială (punctul 1 al excepțiilor invocate de pârâtă în întâmpinare – fila 77 vol. I dos. 1/J/2016) și cea referitoare la faptul că rezoluția de exercitare a acțiunii disciplinare este lovită de nulitate absolută ca urmare a nulității

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

cercetării disciplinare pentru alte fapte decât cele din pretinsa sesizare a petentei, A5, și pentru care nu există un act de sesizare (punctul 4 al excepțiilor invocate în întâmpinare – fila 77 vol. I dos. 1/J/2016).

În ce privește excepția de la punctul 2, Secția, cu majoritate, reține că nu este o excepție veritabilă, însă a tratat-o ca o apărare privind excepția de la punctul 1. Referitor la excepțiile de la punctele 3, 5 – 8 acestea fiind fie excepții de procedură, fie chiar apărări pe fondul cauzei, nu vor mai fi analizate, nemaifiind necesar în raport cu constatarea nulității acțiunii disciplinare pentru motivele arătate.

Pe cale de consecință, în temeiul art. 174 și 179 alin. 1 Cod procedură civilă și art. 51 paragraf 1 din Constituția României, Secția, cu majoritate, va admite excepția nulității absolute a rezoluției de exercitare a acțiunii disciplinare ca urmare a constatării nulității sesizării Inspecției Judiciare.

Pe cale de consecință, va constata, de asemenea, nulitatea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva doamnei judecător X pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a și I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la cererea de intervenție accesorie formulată în interesul pârâtei de către Asociația Magistratilor din România, Secția, față de natură juridică a intervenției voluntară accesorie, reținând că aceasta este o simplă apărare în sprijinul părții pentru care terțul intervine, în cauza de față, pârâta X și având în vedere soluția pronunțată în cauză, va admite cererea de intervenție accesorie formulate în cauză.

PENTRU ACESTE MOTIVE

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141 B, Sector 6, cod 06110

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Cu majoritate,

Admite excepția nulității absolute a rezoluției de exercitare a acțiunii disciplinare ca urmare a constatării nulității sesizării Inspecției Judiciare de către petentă.

Pe cale de consecință, constată nulitatea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva doamnei X – judecător în cadrul Curții de Apel ..... pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a) și l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Admite cererea de intervenție accesorie formulată în interesul pârâtei de către Asociația Magistratilor din România.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 31 octombrie 2016.

Judecător .....

Judecător .....

Judecător .....

Judecător .....

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Cu opinie separată în sensul respingerii excepției nulității absolute a rezoluției de exercitare a acțiunii disciplinare, constatând legală sesizarea Secției pentru judecători în materie disciplinară.

La data de 18.08.2015, orele 9.19, pe adresa electronica *Presa Inspecția Judiciară* – adresă aparținând Inspecției Judiciare – a fost recepționat un e-mail transmis de la adresa electronica ..... (f. 4 vol. I, dos. 4742/IJ/2015), prin care petenta A5 solicita a se verifica dacă doamna judecător X respectă dispozițiile codului de procedură penală întrucât, prin avocat ales, în dosarul nr. 3302/2/2015 al Curții de Apel ....., a susținut că normele Codului de procedură penală trebuie aplicate facultativ întrucât „legiuitorul e uneori prost”. În aceste condiții, petenta se întreabă cum a judecat și s-a pronunțat în dosarele pe care le-a instrumentat, cu atât mai mult cu cât doamna X este judecător de Curte de Apel, iar hotărârile pronunțate de aceasta sunt definitive și executorii.

În final, autorul e-mailului precizează ca solicitarea (cuprinsă în e-mail) să fie considerată ca sesizare, acest e-mail încheindu-se cu mențiunea „A5 – senior editor România Liberă” și un număr de telefon.

Această sesizare a fost înregistrată la Compartimentul de informare publică și relații cu mass-media din cadrul Inspecției Judiciare sub nr. 4712/IJ/541P/CIPRMM/2015 și ulterior a fost transmisă inspectorului-șef al Inspecției Judiciare.

Prin rezoluția din data de 18.08.2015, inspectorul șef a dispus înaintarea acestei sesizări către Direcția de inspecție pentru judecători. În același timp, i se

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

comunică acest aspect prin adresă scrisă, de către CIPRMM (f. 3), numitei A5.

De asemenea, la aceeași dată, 18.08.2015, orele 1.20 PM, având ca expeditor aceeași adresă electronică – ..... – a fost transmis un e-mail la adresa *Presa Inspecția Judiciară* în cuprinsul căruia erau menționate aspecte legate de comportamentul pârâtei judecător X în sala de judecată în care se judeca contestația în anulare formulată împotriva propriei hotărâri penale. Astfel, în revenirea formulată, aceeași petentă a solicitat a se verifica dacă este legal ca judecătorul X să înainteze note scrise într-o cauză penală în care se judecă o contestație în anulare cu privire la propria hotărâre pronunțată și dacă este legal ca același judecător să ceară, prin avocat, instanței care judecă contestația în anulare să nu respecte Codul de procedură penală pentru a o accepta ca parte în proces.

Această a doua sesizare a fost înregistrată la Compartimentul de informare publică și relații cu mass-media din cadrul Inspecției Judiciare și ulterior a fost transmisă inspectorului-șef care prin rezoluția olografă din data de 21.08.2015 a înaintat-o Direcției de Inspecție Judiciară pentru judecători.

Prin referatul din 29.10.2015 ((f. 75 vol. I dos. 4742/IJ/2015) inspectorul judiciar care a soluționat lucrarea disciplinară nr. 3123/IJ/DIJ/2015 –lucrare ce a avut ca obiect posibila săvârșire a abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. s și t de către judecătorii ce au soluționat cauza, prin soluția achitării, privind pe numita A3 – a sesizat inspectorul șef întrucât efectuând cercetarea disciplinară în lucrarea menționată anterior a dispus administrarea din oficiu a probei cu înscrisuri, vizând copii ale unor acte procedurale aflate la dosarul nr. 3302/2/2015 al Curții de Apel ..... (cauză în care s-a soluționat contestația în anulare). Având în vedere conținutul acestor înscrisuri, precum și faptul că în

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

lucrarea nr. 3123/IJ/1888/DIJ/2015 a fost finalizată cercetarea disciplinară, inspectorul judiciar a remis înscrisurile inspectorului șef, urmând ca acesta să aprecieze în raport de dispozițiile art. 10 alin. 6 din Regulament.

Înscrisurile atașate în copie vizau aspecte similare cu cele indicate de petenta A5, respectiv intervenția doamnei judecător X în soluționarea contestației în anulare declarată împotriva unei hotărâri pe care a pronunțat-o, prin depunerea de înscrisuri privind sesizarea Colegiului de conducere, sesizarea Inspecției Judiciare, note cu privire la cauza dedusă judecătii, participarea personal și prin avocat ales la ședința de judecată unde a formulat cererii și nu s-a opus pledoariei avocatului care a făcut afirmația reținută anterior, depunerea unei „atenționări” prin care îi solicită unui judecător să se abțină de la soluționarea cauzei, angajarea unui apărător care a fost ulterior apărătorul uneia dintre părțile din cauza dedusă judecătii, încheieri de ședință și alte înscrisuri, din care rezultă interpretarea dată dispozițiilor codului de procedură penală și modul de raportare la acestea, precum și comportamentul doamnei judecător în soluționarea unei cereri personale.

Prin rezoluția din 02.11.2015 inspectorul-șef a apreciat că aceste înscrisuri privesc o lucrare în curs, cu același obiect – respectiv, prezenta cauză –, motiv pentru care a dispus atașarea acestor înscrisuri la lucrarea nr. 4742/IJ2866/DIJ/2015.

Potrivit art. 45 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 în cazul în care Inspecția Judiciară este titulara acțiunii disciplinare aceasta se poate sesiza din oficiu sau poate fi sesizată în scris și motivat de orice persoană interesată, inclusiv de Consiliul Superior al Magistraturii, în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de judecători.

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția judiciară orice persoană interesată poate sesiza Inspecția Judiciară în legătură cu abateri săvârșite de judecători.

De asemenea, art.47 alin.1 lit. b din Legea nr. 317/2004 prevede că în cazul în care sesizarea nu este semnată, nu conține datele de identificare ale autorului sau indicii cu privire la identificarea situației de fapt care a determinat sesizarea, aceasta se clasează.

Conform art.10 alin. (3) din Regulament sesizările care nu semnate de petenți, nu conțin date de identificare ale autorului sau indicii cu privire la identificarea situației de fapt care a determinat sesizarea, se clasează de către inspectorul-șef prin rezoluție.

În cauză, sesizarea Inspecției Judiciare s-a realizat prin două e-mail-uri transmise Inspecției Judiciare de către petenta A5 prin intermediul poștei electronice, sesizări prin care își exprima nemulțumirea față de comportamentul doamnei judecător X adoptat la momentul instrumentării dosarului nr.3302/2/2015 înregistrat pe rolul Curții de Apel ....., comportament care în opinia petentei a încălcat dispozițiile codului de procedură penală. Aceste două sesizări nu poartă semnătura olografă sau electronică a petentei, însă conțin suficiente date care să permită identificarea autorului sesizării.

Pârâta susține că rezoluția de exercitare a acțiunii disciplinare este lovită de nulitate motivat de faptul că cele două sesizări transmise în modalitatea expusă anterior nu poartă nici semnătura olografă și nici pe cea electronică a autorului.

Cu privire la sancțiunea care ar putea interveni în situația descrisă

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

anterior, apreciem că procedura de cercetare disciplinară este o procedură administrativă, nefiind aplicabile în această fază dispozițiile Codului de procedură civilă.

Astfel, în cuprinsul art. 49 alin. 7 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii legiuitorul indică în mod clar că ***doar procedura de soluționare a acțiunii disciplinare se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă***, fără a face vreo trimitere la procedura cercetării disciplinare, procedură eminent administrativă instrumentată de Inspecția Judiciară prin inspectorii judiciari și care este guvernată de reguli strict prevăzute de Legea 317/2004 și de actele normative secundare menționate mai sus.

Prin urmare, procedura de cercetare disciplinară în fața Inspecției judiciare este reglementată de dispozițiile legale speciale și nu de dispozițiile codului de procedură civilă.

Analizând norma specială aplicabilă, se constată că nici dispozițiile art.47 alin.1 lit. b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și nici dispozițiile art.10 alin. 3 din Regulamentul privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție nu prevăd ca sancțiune nulitatea absolută sau relativă în cazul neîndeplinirii unei condiții de formă sau de fond a sesizării formulate de un petent .

În plus, dispozițiile art.174-179 Cod procedură civilă se referă în mod expres la nulitatea actului de procedură efectuat cu nerespectarea condițiilor prevăzute de lege pentru valabilitatea sa întocmire.

Actul de procedură este definit ca orice manifestare de voință și orice operațiune juridică făcută în cursul și cadrul procesului civil de către instanța de

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

judecată, părți sau ceilalți participanți la proces, în legătură cu exercitarea drepturilor sau îndeplinirea obligațiilor lor procesuale în vederea producerii unor efecte juridice în plan procesual.

Or, chiar și în situația în care s-ar accepta că sesizarea formulată de petenta A5 nu îndeplinește toate condițiile cerute de textul de lege special nu ar putea interveni sancțiunea nulității relative sau absolute nefiind vorba de un act de procedură în sensul menționat anterior.

Referitor la susținerea pârâtei în sensul că rezoluția de exercitare a acțiunii disciplinare este lovită de nulitate absolută deoarece nu există o sesizare legală pentru o parte dintre faptele reținute în sarcina sa, în opinie minoritară, apreciem că sesizarea Inspecției Judiciare s-a realizat în mod legal, împrejurarea că inspectrul-șef a apreciat că nu se impune o nouă sesizare din oficiu în condițiile art.10 alin.(6) din Regulamentul privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție, întrucât actele înaintate priveau o lucrare a Direcției de inspecție judiciară cu același obiect, aspectele sesizate prin aceste înscrisuri fiind deja supuse verificărilor prealabile în lucrarea cu nr. 4742/IJ2866/DIJ/2015.

Mai mult, dispozițiile art.10 alin.1 din Regulamentul privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție prevăd faptul că *Inspecția Judiciară se poate sesiza din oficiu*, textul neinstituind așadar o obligație în acest sens, ci o posibilitate legală pentru situațiile în care se apreciază în cazul concret că ar exista indicii cu privire la săvârșirea unor posibile abateri disciplinare de către judecători.

Potrivit art.46 alin.1 din Legea nr.317/2004, în cadrul cercetării disciplinare se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, precum și orice alte date concludente din care să se poată aprecia

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

asupra existenței sau inexistenței vinovăției.

În cauza de față, începerea cercetării disciplinare s-a dispus cu privire la săvârșirea aceluiași abateri disciplinare pentru au fost efectuate verificările prealabile, iar în cursul cercetării disciplinare au fost administrate probe cu privire la toate faptele imputate doamnei judecător X.

Astfel, atât verificările prealabile cât și actele de cercetare disciplinară au vizat doar aspectele menționate de petenta A5 în sesizările transmise prin intermediul poștei electronice.

De asemenea, pe parcursul întregii proceduri în fața Inspecției judiciare a fost respectat dreptul la apărare al doamnei judecător X i-a fost asigurată exercitarea dreptului la apărare, fiind administrate probe cu privire la toate faptele reținute în sarcina sa prin acțiunea disciplinară.

Față de considerentele expuse anterior, în opinie minoritară, apreciem că sesizarea Secției pentru judecatori în materie disciplinară s-a făcut cu respectarea dispozițiilor legale, motiv pentru care excepția nulității absolute a rezoluției de exercitare a acțiunii disciplinare invocate de pârâtă trebuia să fie respinsă.

Președinte:

Judecător .....

Judecător .....

Judecător .....

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*